

DOTEK

Informace pro farnost Vlašim

Květen 2018

Náklady na vydání 8 Kč

**„I když mé srdce v římském velechrámu
v prach rozpadne se v chladné zemi cizí,
 má láska k vlasti nikdy nevymizí,
za národ svůj se modlit nepřestanu.“**

Vážení a milí farníci a čtenáři Doteku,

minule jsme se věnovali zpěvu „Beránku Boží“ a bezprostřední přípravě na sv. přijímání. V tomto čísle se budeme zabývat (spíše z praktického hlediska) zpěvem ke sv. přijímání a svatým přijímáním.

Zpěv ke svatému přijímání

Tento zpěv má začínat bezprostředně poté, co kněz přijme Kristovo Tělo a Krev. Liturgické dokumenty nás poučují, že jeho smyslem je být konkrétním vyjádřením jednoty přítomných věřících, která vychází právě z eucharistie (proto už od nejstarších dob mluví církevní Otcové a duchovní autoři o tom, že eucharistie utváří Církev resp. její jednotu – sjednocuje ty, kdo přijímají jednoho a téhož Krista).

Jako zpěv ke sv. přijímání je možné použít antifonu¹ uvedenou v misálu (k níž případně je připojen žalm v liturgické knize nazvané graduál, pokud by přijímání trvalo déle), nebo píseň schválenou biskupskou konferencí. Pokud se při bohoslužbě nezpívá, má se antifona z misálu alespoň recitovat.

Z praktického hlediska ještě připomenu, že ke svatému přijímání patří jak společný zpěv, tak velmi potřebná chvíle ztišení. Po sv. přijímání a skončení zpěvu má následovat chvíle ticha proto, aby věřící mohli děkovat Pánu Ježíši za to, že Ho mohli přijmout. Je to ten nejlepší možný okamžik pro modlitbu, jelikož máme našeho Pána ve svém nitru – je nám nejbližší, jak nám může během pozemského života být. Proto je skutečnou svatokrádeží a projevem naprostého nepochopení svátosti eucharistie, když se někdo hned po sv. přijímání v lavici baví se sousedem nebo prostě z kostela odejde, jelikož už mu mše připadá i tak dlouhá. Jako odpověď na tak vznešený dar je potřeba postoje adorace, kdy se v tiché modlitbě klaníme Tomu, Jehož jsme přijali, a děkujeme Mu. Pro varhaníky, zpěváky a muzikanty tedy připomínám, že

¹ Antifona je krátkým zvoláním – obvykle citací z Písma svatého, liturgie nebo nějakého duchovního autora. Používá se ve zhudebněné formě nebo recitovaná při modlitbě breviáře či v mešní liturgii. Při mši sv. doprovází některé úkony – např. vstupní antifona se týká vstupních obřadů, antifona před evangeliem se zpívá před nasloucháním evangeliu, atd.

zpěv ke svatému přijímání nemá trvat příliš dlouho a měl by skončit tak, aby byl dán ještě odpovídající prostor osobní tiché modlitbě a tichému díkůvzdání za sv. přijímání každého věřícího. Někdy převládá přesvědčení, že chvíle ticha by při mši sv. mělo být co nejméně, protože mnozí neví, jak s ním naložit – bohužel na ticho nejsou zvyklí, protože se sami moc (nebo vůbec) nemodlí a ani je nenapadne, že právě tyto chvíle jsou určeny k jejich osobní modlitbě. Ticho jim připadá jako trapná pauza, jako prázdná chvíle, kdy se „nic neděje“. Muzikanti a zpěváci mohou být touto dnešní mentalitou ovlivněni, a tudíž mohou myslet, že je jejich povinností zabránit tomu, aby tyto chvíle ticha vznikaly nebo trvaly příliš dlouho. Samozřejmě, že ve výjimečných případech – např. mše sv., kde většinu účastníků tvoří malé děti, pro které (a jejich rodiče) by bylo dlouhé ticho opravdu utrpením – je projevem pastorační moudrosti nenechat příliš mnoho dlouhých prostorů ticha, ale měla by to být výjimka a ne pravidlo. Nehledě na to, že církevní liturgické dokumenty pro mše sv. s přítomností dětí varují před přílišným přizpůsobováním se dětem a jakousi infantilizací liturgie. Nelze liturgii ohýbat podle nevychovaných dětí, kterým rodiče vše povolí a nedokážou je naučit alespoň základním pravidlům slušného chování – tedy že v kostele se prostě nemohou chovat jako na hřišti.

Svaté přijímání

U svatého přijímání začneme nejprve praktickými detaily. Jako první přijímá eucharistii kněz, poté podává jáhnovi a ministrantům. Věřící přistupují ke sv. přijímání v průvodu, čímž se vyjadřuje, že eucharistie je pokrmem na cestu, i že kráčíme za svým Pánem, který nám vychází vstříc a jde před námi.

Řádným udělovatelem sv. přijímání je biskup, kněz a jáhen. Mimořádným udělovatelem je akolyta ustanovený biskupem při zvláštním obřadu. Mimořádnými udělovateli sv. přijímání mohou být i věřící, které biskup nebo místní ordinář pověřil rozdáváním eucharistie, uzná-li to za potřebné pro pastorační užitek věřících a není-li přítomen kněz, jáhen nebo akolyta. V případě naléhavé potřeby může kněz pověřit některého věřícího, aby mu s podáváním sv. přijímání při mši sv. pomohl.

V případě, že se podává pouze Tělo Páně, mohou si věřící vybrat, zda chtějí eucharistii přijímat do úst v kleče, do úst ve stoje nebo v některých diecézích

(v ČR ve všech) na ruku ve stoje. Pokud se podává Tělo a Krev Páně namáčením, je možné přijímat pouze do úst.

Ohledně způsobu přijímání nelze nezmínit slova sv. Augustina, která citoval v katechezi o svatém přijímání Benedikt XVI.: „Nikdo však ať nejí toto Tělo, jestliže Ho nejdříve neadoroval; hřešíme, když se neklaníme“ (Enarrationes in Psalmos 98,9). Tradičním způsobem přijímání eucharistie v západní církvi latinského obřadu (jako plod víry, lásky a zbožnosti Církve v rámci mnoha staletí) je přijímat vkleče a do úst. Tuto praxi se snažil opět připomínat emeritní papež Benedikt XVI. Také současný prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti – Robert kardinál Sarah – opakovaně vyzdvihuje tento způsob sv. přijímání jako nejvíce odpovídající posvátné účtě k Tomu, Jehož přijímáme. V nedávném rozhovoru pro Radio Vaticana (z 23. 2.) připomněl i příklad sv. Jana Pavla II. a sv. Matky Terezy z Kalkaty, kteří takto přijímali eucharistického Krista.

Obzvláště u sv. přijímání na ruku je značné riziko, že částčky Kristova Těla ulpí na ruce přijímajícího a pak skončí někde na koberci nebo v kapse (navíc, mnozí takto přijímají tak ledabyle, že se toto riziko rovná téměř jistotě). Často se také stává, že si takto eucharistii odnese domů jako suvenýr i náhodný návštěvník bohoslužby nebo někdo, kdo ani neví, co je to sv. přijímání. Kdybych to sám na vlastní oči – bohužel – vícekrát neviděl (a nesnažil se tomu zabránit), nepsal bych o tom. Právě díky rozšíření praxe sv. přijímání na ruku se velmi zjednodušil přístup satanistických a jiných sekt k eucharistii, kterou během svých rouhačských obřadů znesvěcují. V této souvislosti také nemohu nezpomenout slova jednoho španělského biskupa k akolytům, které slavnostně ustanovil ke službě vypomáhání s udílením sv. přijímání. Říkal jim, že od okamžiku, kdy se budou dotýkat vlastníma rukama Kristova Těla, budou velmi silně pokoušeni k tomu, aby jim eucharistie zevšedněla – aby zeslábla jejich víra ve skutečnou přítomnost Pána Ježíše ve svátosti oltářní. Právě proto je velmi zapotřebí, aby pravidelně adorovali Nejsvětější svátost oltářní. Jen častá adorace je uchrání od rutiny a zeslábnutí víry a úcty k eucharistii. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že slova tohoto moudrého biskupa byla pravdivá... a kladu si otázku, zda všichni přijímající (ať už přijímají jakýmkoli způsobem) vnímají tuto potřebu adorace. Ze způsobu, jakým daný člověk přijímá sv. přijímání, je dost zřejmé, jak je na tom jeho víra a úcta k Nejsvětější svátosti. Podávající kněz to pozná. A – co je důležitější – pozná to i Pán Ježíš, Jehož daný člověk přijímá.

Nezapomínejme proto na adoraci a prosme, aby nám zázrak sv. přijímání nikdy nezevšedněl a nevytratila se z něho posvátná úcta vyjadřovaná i odpovídajícím postojem těla.

Starobylý citát umístěný v sakristiích některých kostelů připomíná, že bychom měli slavit mši svatou a přijímat svaté přijímání s takovou pečlivostí, úctou, vírou a láskou, jako by to byla naše první a zároveň poslední mše sv. – jediné svaté přijímání v našem životě.

Když kněz podává Tělo Páně věřícímu, ukáže mu proměněnou hostii a říká při tom „Tělo Kristovo“. Vyjadřuje tak víru Církve ve skutečnou Kristovu přítomnost ve svátosti eucharistie. Věřící odpovídá „Amen“ a tímto stvrzuje svou víru, že to, co vypadá jako chléb, je ve skutečnosti Tělem Kristovým. Je to projev víry v reálnou přítomnost Krista Pána v eucharistii. Když někdo mlčí a nic neřekne, je to pro kněze signál, že daný člověk nejspíš nechodí pravidelně ke sv. přijímání, nebyl dlouho u zpovědi nebo zkrátka ani moc neví, o co se jedná, a proto mu dá pouze požehnání, protože vidí, že není na přijetí eucharistie disponován. Každý, kdo přistupuje ke sv. přijímání, by tedy měl jasně a srozumitelně na slova kněze odpovědět ze srdce „Amen“ s postojem víry a hlubokého přesvědčení o skutečné přítomnosti Krista ve svatém přijímání.

K přijetí eucharistie má být člověk náležitě disponován. Krom vhodného oblečení (na něž se dnes dost zapomíná, a zatímco na koncert či do divadla se lidé umí obléci pěkně, do kostela chodí jako do lesa nebo na hřiště) a zachování eucharistického půstu (z úcty ke Kristu ve svátosti oltářní nejíst a nepít hodinu před sv. přijímáním; výjimku tvoří voda a léky) je také třeba být ve stavu milosti posvěcující. Jeden italský kněz mi říkal s velikou bolestí, že u nich v Itálii je víc než 50 % svatých přijímání svatokrádežných, tzn. že hodně lidí přijímá nehodně ve stavu těžkého hříchu. „Fronty u zpovědnic zmizely, zatímco fronty k přijímání rostou“, říká. Ona stará zásada, že je lepší vyhořet, než přijímat svatokrádežně, už dávno není ctěna ani u nás. Často lidé, kteří roky nebyli u zpovědi nebo žijí ve veřejném hříchu, bezostyšně chodí ke sv. přijímání, jakoby se nechumelilo. Přitom pořád platí slova sv. Pavla, který varuje: *„Kdo by tedy jedl chléb Páně nebo pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Proto musí člověk sám sebe zkoumat...“ (1 Kor 11,27–28).*

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Kardinál Josef Beran

Josef Beran se narodil 29. prosince 1888 v Plzni v katolické učitelské rodině. Pokřtěn byl 9. ledna v arciděkanském plzeňském chrámu sv. Bartoloměje, dnes biskupské katedrále. Po vychození pětileté obecné školy v Plzni absolvoval osm tříd tamního klasického gymnázia.

Po maturitě v roce 1907 zamýšlel jít nejprve na lékařskou fakultu, ale po rozhovoru s profesorem náboženství Aloisem Kudrnovským, který mu vzhledem k jeho vynikajícímu nadání přislíbil pomoc ohledně studia v Římě, se nakonec rozhodl pro kněžskou dráhu. Dne 31. října 1907 přijel do Říma a zahájil studium na Ateneu. Zde studoval na papežské univerzitě De Propaganda Fide nejprve jeden rok křesťanskou filosofii a pak čtyři roky teologii. V roce 1909 složil bakalářskou zkoušku, dále v roce 1911 licenciát a o rok později v roce 1912 doktorát teologie. Mimo to byl v České koleji jmenován prefektem studentů, a proto mohl přijmout vyšší svěcení kněžské již ve čtvrtém roce studií, aby mohl sloužit mši svatou pro ostatní studenty. 10. června 1911 byl v bazilice sv. Jana v Lateráně vysvěcen na kněze.

Po skončení studií v Římě v roce 1912 odjel domů do Plzně, kde 5. července sloužil svou první mši sv. na domácí půdě. Od 1. srpna 1912 až do konce roku 1913 působil jako kaplan v Chýši u Žlutic na Karlovarsku. Poté byl ustanoven kaplanem v Proseku u Prahy. K 1. srpnu roku 1914 byl jmenován kaplanem v pražském předměstí Michli. V této farnosti také duchovně pečoval o Útulek sv. Josefa pro hluchoněmé v Krči. V roce 1917 pražská univerzita nostrifikovala Josefu Beranovi jeho římský doktorát a v září téhož roku byl jmenován profesorem a později také ředitelem a profesorem pedagogiky Učitelského ústavu u sv. Anny v Ječné ulici na Novém Městě pražském. U sv. Anny pracoval do roku 1929, kdy odešel do pražského semináře jako asistent pastorální teologie, kam už byl rok předtím povolán jako suplent.

V roce 1932 se stal rektorem Arcibiskupského semináře v Praze. Po 17. listopadu 1939 se postavil za solidaritu českých bohoslovců s ostatními fakultami a pokojné prostory semináře byly postiženy represáliemi. Často byl volán na gestapo k výslechu a bylo mu vyhrožováno zatčením.

Nedlouho po atentátu na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha byl zatčen, internován a krutě vyslýchán ve věznici na Pankráci. Odtud byl převezen do koncentračního tábora v Terezíně, kde zůstal do 2. září 1942, od 4. září 1942 byl vězněn v koncentračním táboře Dachau. V lednu 1943 dostal tyfus. V té době učinil slib: „Vrátím-li se do vlasti, vynasnažím se, abych nikomu nic neodepřel, zač budu prošen, pokud to bude v mých silách a nebude to odporovat vůli Boží.“ Dne 29. dubna 1945 byl koncentrační tábor Dachau osvobozen americkou armádou.

25. května 1945 se vrátil do Prahy a plně se zapojil do práce rektora Arcibiskupského semináře, t. č. v Dolních Břežanech. Založil Arcidiecézní pastorační ústředí, stává se úřadujícím místopředsedou Arcidiecézní katolické akce a po náhlém úmrtí Mons. O. Stanovského se stal zástupcem Pražského ordinariátu a Arcidiecézního svazu katolické Charity.

17. dubna 1946 byl prezidentem republiky nově jmenován řádným profesorem teologické fakulty UK v Praze. 4. listopadu 1946 byl papežem Piem XII. jmenován 33. pražským arcibiskupem. Svého úřadu se definitivně ujal 11. listopadu při slavnostní schůzi metropolitní kapituly, jíž předložil papežskou jmenovací bulu. Zároveň jmenoval ThDr. Bohumila Opatrného generálním vikářem. Také vydal svůj první pastýřský list.

Dne 8. listopadu na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie přijal biskupské svěcení z rukou papežského internuncia Saveria Rittera. Spolusvětiteli byli královéhradecký biskup Mořic Pícha a pražský světitel biskup Antonín Eltschkner. Dne 29. prosince vydal arcibiskup Beran „milému duchovenstvu světskému a řeholnímu“ list, kterým vyhláší rok 1947 rokem svatovojtěšským (950 let od mučednické smrti).

Ve strahovském klášterním kostele pronesl veřejně dne 18. 6. 1949 jedno ze svých posledních kázání, ve kterém vyzývá věřící lid k větší jednotě s biskupem, k vytrvalosti a lásce ke Kristu v této těžké době. O den později, v neděli 19. 6. 1949, se o slavnosti Božího Těla měl konat průvod. Katedrálu obsadili členové Lidových milicí a příslušníci StB. Arcibiskup se stal vězněm ve vlastním domě, a tím začala jeho internace.

7. března 1951 byl odvezen do Roželova u Rožmitálu, bývalého sídla pražských arcibiskupů. Již 24. března 1951 byl převezen do Růžodolu u Liberce. 17. dubna 1953 byl převezen do Myštěvsi u Bydžova, kde mu byly k obsluze určeny dvě řádové sestry. 20. prosince 1957 byl odvezen do Paběnic blízko Čáslavi. V prosinci 1959 začal postonávat. V pankrácké nemocnici mu zjistili usklípnutí kýly a operovali ho.

5. října 1963 podepsal po dohodě se Svatým Stolicí smlouvu o uznání socialistické republiky a bylo mu oznámeno, že mu prezident udělil milost a arcibiskup byl spolu s biskupem Skoupým a se třemi sestrami převezen do Mukařova u Říčan. Příval návštěv byl ovšem trnem v oku politickým odpůrcům, a tak byl dne 2. května 1964 arcibiskup přestěhován do Radvanova u Mladé Vožice, kde byl přístup k němu velmi ztížen.

10. ledna 1965 jmenoval papež Pavel VI. Josefa Berana kardinálem. Zpráva o jmenování byla zveřejněna 25. ledna 1965. 19. února 1965 mu vláda umožnila odlet do Říma, bez možnosti návratu do vlasti. 22. února 1965 byl v Římě přijat do sboru kardinálů a převzal odznaky kardinálské hodnosti. Byl mu zároveň přidělen titulární kostel sv. Kříže (Santa Croce in via Flaminia). Ihned po příjezdu do Říma se zapojuje do práce II. vatikánského koncilu, kde dne 20. 9. 1965 vystoupil se zásadním projevem k otázkám náboženské svobody a svobody svědomí a vyslovil se pozitivně k rehabilitaci Mistra Jana Husa.

Od 11. dubna do 11. května 1966 cestoval po USA a Kanadě. Díky darům dobrodinců především ze Spojených států amerických mohl být v roce 1967 zakoupen poutní dům Velehrad v Římě.

V roce 1968 mu lékaři zjistili rakovinový nádor a pan kardinál se v srpnu podrobil operaci ve Stuttgartu. Po operaci lékař řekl panu sekretáři Mons. J. Škarvadovi, že pacientovi zbývá už jen málo měsíců života.

25. ledna 1969 přednesl pro český lid ve Vatikánském rozhlasu projev k velikému a zároveň tragickému činu Jana Palacha, který se upálil na protest

proti okupaci Československa vojsky tzv. Varšavské smlouvy. Dne 14. února sloužil mši sv. společně s papežem Pavlem VI. v kostele sv. Klimenta v Římě při výročí 1100 let od smrti sv. Cyrila. Na svátek sv. Jana Nepomuckého 16. 5. 1969 se zúčastnil oslavy tohoto patrona české bohoslovecké koleje Nepomucenum.

Druhý den 17. 5. 1969 dopoledne umírá smířen s Bohem a lidmi. K umírajícímu přispěchal i sám Svatý Otec Pavel VI., bohužel už českého kardinála nespátřil živého, a tak alespoň bratrským políbením prokázal zemřelému lásku a úctu.

Modlitba

Dobrotivý Bože, Tys vyvolil svého služebníka Josefa kardinála Berana, arcibiskupa pražského, aby šel po stopách Tvého Syna a v dobách pronásledování byl oporou církve v naší vlasti.

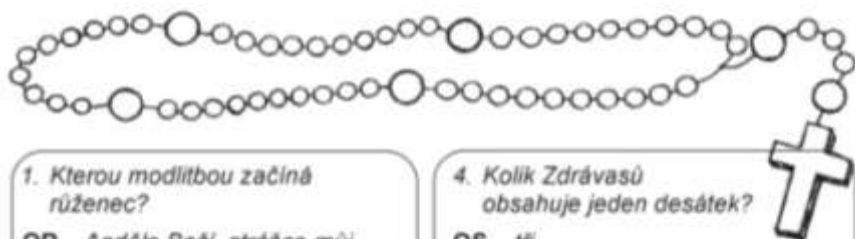
Našel-li jsi zalíbení v jeho Životě a obětech, veď nás, prosíme, svým svatým Duchem, abychom se dovedli modlit jako on, abychom dovedli spojovat své bolesti a utrpení s obětí Tvého Syna na kříži a abychom nikdy neztráceli naději a důvěru v Tvou láskyplnou prozřetelnost. V této naději a v důvěře, že sám Tvůj Duch povede naši modlitbu „vzdechy, kterou jsou ve shodě s Tvou svatou vůlí“ (srv. Řím 8,26–27), Ti nyní předkládáme tuto záležitost (vyjádříme ji svými slovy). Svěřujeme ji do přímluv kardinála Berana s prosbou, abys jejím vyslyšením oslavil i našeho pastýře, který během svého života pomáhal a těšil všechny, kdo se k němu obraceli. Odvažujeme se prosit i za věci, které jsou lidským silám nedosažitelné, protože sama církev nás k tomu povzbuzuje, když prohlašuje za blahoslavené a svaté ty, na jejichž přímluvu se udály zázraky. Prosíme o to ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, který s Tebou a Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

RŮŽENEC

Panna Maria je žena, která bezvýhradně uvěřila Bohu a stala se matkou Božího Syna. Od nepaměti se věřící křesťané rádi modlili k ní, a spolu s ní k Bohu. Jednou z forem takové modlitby je růženec. Je to modlitba, která vznikla kolem r. 1400 a dosud neztratila na své aktuálnosti.

Dobře si prohlédněme nakreslený růženec a vezměme do ruky i ten opravdový. Umíme se ho modlit? Co o něm víme? Jaký má smysl? – Písmena před správnou odpovědí vytvoří tajenku.

1. Kterou modlitbou začíná růženec?

OR Anděle Boží, strážce můj
NÁ Věřím v Boha
CA Pod ochranu tvou

4. Kolik Zdravasů obsahuje jeden desátek?

OS tři
UJ patnáct
EK deset

2. Jaká jsou růžencová tajemství?

OD radostná, žalostná, vítězná,
PR veselá, smutná, jásavá, tichá
SV radostná, bolestná, slavná, světla

5. Který řád se v dějinách zasloužil o rozšíření modlitby růžence?

BO dominikáni
NÁ jezuité
SM salesiáni

3. Kolik desátků má jeden růženec?

ED pět
ML deset
ZA sedm

6. Kterou modlitbou růženec končí?

ÍM Anděle Páně
HU Zdravas Královno
TĚ Anděličků, můj strážníčku

TAJENKA:

MARIA _____

Ze života farnosti

V neděli **6. května 2018** vystoupí v **16 h** ve farním kostele slavná **kapela Oboroh**. Srdečně vás zveme.

V neděli **6. května** bude od **18:30 h** ve farním kostele **duchovní obnova pro mládež** na téma: „Jak milovat Církev?“.

Dne **12. 5. 2018** se uskuteční pravidelná arcidiecézní **pout' za duchovní povolání na sv. Horu u Příbrami**. Odjezd v 7:30 h od budovy MÚ ve Vlašimi (od lékárny). Přihlášky u paní Klenotové – tel. 736 235 732.

V neděli **13. května** se uskuteční **1. sv. přijímání našich dětí**. V tento den bude ve farním kostele **jedna mše sv. v 10:00 h**. Od 9:00 h bude ve farním kostele zpovídání našich dětí. K dispozici bude pan farář i pan kaplan.

Z tohoto důvodu bude **mše sv. v Kondraci přeložena na sobotu 12. května** na 18:00 h. **Ostatní mše** (sobotní v 18:00 h ve farním kostele a v 8:00 h v neděli v Domašíně) **zůstávají v platnosti**.

Po skončení mše sv. s našimi prvokomunikanty bude následovat na farní zahradě a v besídce farní den.

Dne **19. 5. 2018** vypraven autobus na **svěcení nového biskupa**, Mons. Zdenka **Wasserbauera**, do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Odjezd v 7 h od budovy MÚ ve Vlašimi (od lékárny). Přihlášky u paní Klenotové – tel. 736 235 732.

V **úterý 22. května** se uskuteční ve spolupráci s charitou ve farním kostele v 10:00 h **mše sv. pro naše seniory**. Po mši následuje přátelské setkání se seniory a pohoštění v besídce. Pozvěte v hojném počtu své příbuzné a známé seniory! **Mše sv. v 8:00 h nebude.**

Dne **25. 5. 2018** proběhne pravidelná akce **Noc kostelů**. Vybízíme farníky, aby přicházeli s nápady na program na tuto každoroční akci.

P. Jaroslav bude slavit v sobotu **16. června** 20 let svého kněžství. **Děkovná mše sv.** se uskuteční v 15:00 ve farním kostele. Po mši bude následovat farní odpoledne s pohoštěním pro všechny na farní zahradě a v besídce

Výsledek misijního štrúdlování

Děkujeme organizátorům Misijního štrúdlování i všem, kdo se do akce zapojili. Bylo vyrobeno na 98 balíčků z přijatých 58 štrúdlů všeho druhu. Celkový **výnos** misijního štrúdlování činil **14 325 Kč** a byl odeslán na Papežská misijní díla.

Farní tábory:

1. Příměstský farní tábor – 16.–20. 7. 2018

Přihlášky do 30. 4. u Mirky Ptáčkové

2. Pro děti ve věku 9–15 let – 20.–27. 8. 2018

Kontakt: Katka Follerová – 732 788 456

3. Pro děti ve věku 6–9 let – 27.–30. 8. 2018

Kontakt: Nicol Jirásková: 732 257 130, nicoljiraskova@seznam.cz

Přehled hospodaření 2017 farnost Vlašim

Hlavní příjmy:	
Kostelní sbírky	480 771,- Kč
Účelové sbírky:	
Haléř sv. Petra	12 122,- Kč
na charitní činnost v diecézi	10 754,- Kč
Velkopáteční sb. na Svatou zemi	6 163,- Kč
Svatojánská sb. na arcidiecézi	12 193,- Kč
Svatopetrská na bohoslovce	11 586,- Kč
Svatováclavská sb. na církevní školství	11 110,- Kč
Sbírka na misie	15 696,- Kč
Listopadová sb. na charitu	12 023,- Kč
Mikulášská sb. na bohoslovce	12 233,- Kč
Dary na provoz farnosti	170 000,- Kč
Dotace – Město Vlašim	150 000,- Kč
Tržby z nájmu	260 218,- Kč
Tržby z prodeje pozemků	73 466,- Kč
Hlavní výdaje:	
Spotř. materiálu (bohoslužebné, tiskoviny, kancelář)	78 384,- Kč
Spotřeba elektrické energie, vody	157 647,- Kč
Zaplacená zálohy el. en. Vlašim	50 300,- Kč
Domašín	18 688,- Kč
Kondrac	11 582,- Kč
Spotřeba plynu	61 500,- Kč
Záloha plyn	48 030,- Kč
Opravy staveb	168 251,- Kč
Opravy a udržování majetku-drobné opravy	30 613,- Kč
Daň z nemovitostí	17 894,- Kč
Ostatní služby (doprava autobus, poplatek popelnice atd.)	61 334,- Kč
Odvod do Svépomocného fondu APha – 10 % z kost. sbírek	48 077,- Kč
Odvod do Svépom. fondu z vedlejší činnosti (nájemné,	43 284,- Kč
Zůstatek pokladna	10 102,- Kč
Zůstatek běžný účet	528 173,94 Kč
Zůstatek účet besídka	73 168,86 Kč

Farní charita Vlašim

Program březen 2018

1. 5. 2018 – Májové slavnosti

Přijďte navštívit náš stánek a dozvědět se něco více o službách, které poskytuje FCh Vlašim

místo: Zámecký park

3. 5. 2018 – 15:00 – Klub seniorů při FCh Vlašim – Panenky Kiwanis

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

10. 5. 2018 – 15:30 – Přednáška PhDr. Ireny Lesové

Téma: Rozum, vůle, emoce (vztahy, jak se lidé potkávají)

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

15. 5. 2018 – 15:00 – Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

17. 5. 2018 – 15:00 – Klub seniorů při FCh Vlašim – tvoření

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

22. 5. 2018 – 10:00 – Setkání seniorů

Program začíná od 10 h v kostele sv. Jiljí mší svatou, poté následuje neformální setkání v prostorách Besídky.

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

Kdo by měl zájem o dopravu, kontaktujte nás na tel. 739 580 363

22. 5. 2018 – 15:00 – Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

24. 5. 2018 – 15:00 Klub seniorů při FCh Vlašim – společenské hry

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

29. 5. 2018 – 15:00 – Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

31. 5. 2018 – 15:00 – Klub seniorů při FCh Vlašim – Panenky Kiwanis

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

Program festivalu Routa 2018

9. 6. 2018, 13:00–22:00

Hrádek u Vlašimi

Na náměstíčku v bývalé škole:

13:00 – 22:00 Posezení s vyhlídkou

13:00 – 22:00 Vinárna

13:00 – 21:00 Výstava fotografií několika autorů

13:00 – 21:00 Výstava maleb a grafik Nadi Ryšánkové

15:10 – 15:40 Promítání fotografií a beseda o budování a provozování Sluneční školy v Nepálu

Hudební scéna v kostele Sv. Matouše:

13:50 – 14:40 Náhodná setkání

15:10 – 16:00 Bellevue

16:30 – 17:30 Sbor hudby

17:50 – 18:40 Karel Vepřek

19:10 – 20:00 Musica da chiesa

Na pódiu u kostela Sv. Matouše:

– 14:30 Divadlo s tancem: Zvířátka a loupežníci

15:00 – 15:45 Perníková chaloupka II – aneb jak to bylo dál

16:30 – 17:30 Farmářské pohádky

Hudební scéna na pódiu u studánky pod bývalou školou:

13:00 – 13:50 Lu a Džigolos

14:20 – 15:10 Šimon Peták

15:40 – 16:30 Markéta a Lazarové

17:00 – 17:50 Lakuna

18:20 – 19:10 Neúspěšný atlet

19:40 – 20:30 Původní Bureš

21:00 – 21:50 Nazdárce

Před pódium u studánky pod bývalou školou:

- 13:00 – 22:00 Prodej občerstvení, vzděláv.pomůcek, hraček a dalších orig. kousků
13:00 – 22:00 Výstava projektů dětí – téma Století české rodiny – Rodinné stříbro
13:00 – 17:30 Fotokoutek
13:00 – 17:30 Mýdlárna: výroba mýdel a šumivek
13:50 – 14:20 Vystoupení dětské zumby
15:10 – 15:40 Cvičení nejen pro batolátka
16:30 – 17:00 Tanečně-hudební vystoupení souboru Euforie – Eufonie
(vede *Bohdana Hybšová*)
17:50 – 18:20 Společné hraní na 60 bubnů a další drobné nástroje
19:10 – 19:40 Žonglování s možností přidat se
20:30 – 21:00 Chvilka poezie
21:50 – 22:00 Ohňová show

Tři louky aktivního vyžití:

13:00 – 17:30 AKTIV PARK: např. vlastní lék. ordinace, obchůdek, obří pískoviště, polní kuchyně, dřevařská dílnička, výroba joj, zletávání angry birds, mega scrable, piškvorky, zel. salát, hud. studio na bráně, prolézání spletitou pavučinou, potrubní telefony, kuličkodráhy, balancování, přelívání, sestavování příběhů, posezení v traktůrcích, chození na chůdách, malování na obličeje, zaplétání copánků a další.

- 13:00 – 17:30 Relax koutek s příjemným posezením
14:00 – 17:50 Workshopy pro děti na spodní louce (nejblíže k silnici)
14:00 – 14:20 Procházka s jogínky v buši
14:30 – 14:45 Logopedické hrátky Hbitý Jazyček
15:00 – 15:45 Workshop tanců ze všech koutů světa
16:00 – 16:30 Příběhy zachráněných zvířat a jejich vypouštění do volné přírody
16:30 – 17:00 Ukázka takewonda
17:00 – 17:45 Workshop divadelní improvizace pro děti starší 8 let

Více informací včetně fotografií z festivalu na webu: <http://routafest.cz/>

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim